

ÅKARPS BY

Åkarp är nämnt redan år 1624, då skrivet som *Aagerup*.

Namnet kommer från mansnamnet Åke med tillägg av arp som betyder torp eller nybygge.

Åkarp tillhör Asarums socken.

Ett namnbyte på järnvägsstationen **1902** gjorde att byn så småningom i dagligt tal blev kallat **Åkeholm**. Det nya namnet syftade på den stora holmen i Mörrumsån.

Åkarps by hade inget skattlagt **laxfiske** i Mörrumsån vid 1670-73 års allmänna skattläggning i Blekinge.

År 1799 förrättade KB (Konungens befallningshavare) syn över nytillkomna fisken. Åkarp hade då två laxkar.

KB konstaterade att fisket blivit utdömt 1721 enligt protokoll hos Listers härad. Inte heller i 1773 års syneinstrument fanns byns fiske dokumenterat.

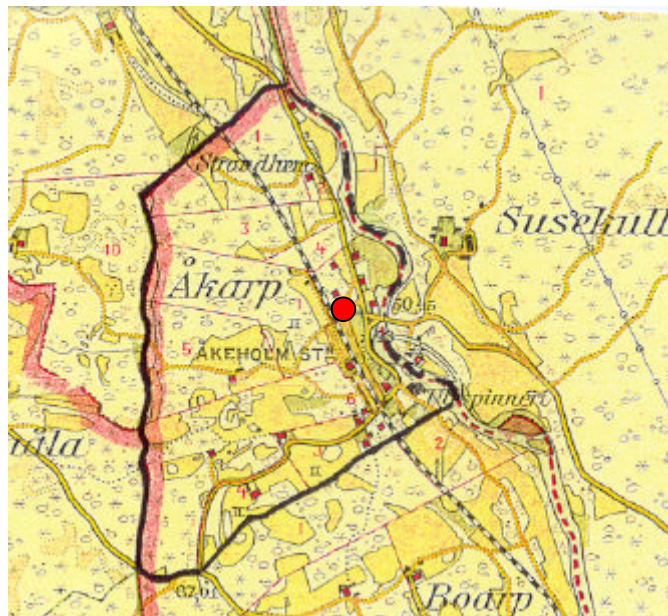
Åkarps fiske godkändes sålunda inte och troligen revs fisket något senare.

Åkarp gränsar till fyra byar som förr tillhörde fyra olika kommuner.

Hallandsboda tillhörde Kyrkhults kommun, *Susekull* i Ringamålas och *Astensmåla* i Jämshögs kommun. *Boarp* i söder tillhörde Asarums kommun. För människorna i dessa gränsbyar var Åkeholm centralorten.

Den nya Karlshamnsvägen, som gick över Nyebro i Svängsta, blev färdig år **1788** vilket medförde att byn fick en "god" körväg till hamnstaden Karlshamn.

Vid järnvägens tillkomst **1874** och stationens uppförande **1902** fick byn än bättre förbindelser och olika affärsverksamheter i trakten tog fart.

Åkarps by omkr. 1915 Tavlans plats ●

Den första affären i Åkarp kom till i slutet av 1800-talet men försvann snabbt. Den andra, en speceriaffär som även hade ett bageri, öppnades i början av 1900-talet. Affären låg i vägkorsningen söder om stationen. År 1914 uppstod en brand i bageriet men byggdes upp igen. Under 30- och 40-talen kom ytterligare en speceributik, samt en charkuteriaffär.

Norrut mot Hallandsboda drev Ivar Adamsson en liten **träindustri**. Han hyvlade takspån, samt gjorde trälådor som bl.a. såldes till Halda i Svängsta.

Stenhuggeriet hade goda tider under 1920-talet, från stationen fraktades stora mängder sten.

Missionshuset, som låg på yllefabrikens ägor, var samhällets enda samlingslokal. Det användes mest för religiösa sammankomster, men även för andra ändamål bland annat som biograflokal.

När yllefabriken lade ner sin verksamhet i mitten av 60-talet miste byn sin viktigaste industri. Det fick till följd att resterande verksamheter, en efter en slogs igen.